

**Retningslinjer for indregning og
værdiansættelse af aktiver og passiver,
som ikke er forsikringsmæssige
hensættelser**

1. Indledning

- 1.1. Disse retningslinjer er udarbejdet i henhold til artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ("EIOPA-forordningen")¹.
- 1.2. Retningslinjerne vedrører artikel 75 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF ("Solvens II-direktivet")² og artikel 7-16 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35³.
- 1.3. Disse retningslinjer er rettet til tilsynsmyndighederne i henhold til Solvens II-direktivet.
- 1.4. Retningslinjerne har til formål at fremme konvergens af faglig praksis mellem medlemsstaterne og støtte selskabernes indregning og værdiansættelse af aktiver og passiver, som ikke er forsikringsmæssige hensættelser.
- 1.5. Solvens II-direktivet og den delegerede forordning (EU) 2015/35 indeholder generelle bestemmelser for selskabers indregning og værdiansættelse af aktiver og passiver, som ikke er forsikringsmæssige hensættelser, i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder (International Financial Reporting Standards ("IFRS")), der er vedtaget af Europa-Kommissionen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002⁴, medmindre dette ikke er i overensstemmelse med artikel 75 i Solvens II-direktivet.
- 1.6. Det fastsættes tydeligt i den delegerede forordning (EU) 2015/35, i hvilke tilfælde værdiansættelsesmetoderne ikke er i overensstemmelse med den værdiansættelsesfremgangsmåde, der er fastsat i artikel 75 i Solvens II-direktivet, og der derfor skal anvendes andre principper eller justeringer for værdiansættelse end IFRS.
- 1.7. Artikel 9, stk. 4, i den delegerede forordning (EU) 2015/35 indeholder de kriterier, der skal være opfyldt, hvis et selskab ønsker at indregne og værdiansætte et aktiv eller passiv baseret på den værdiansættelsesmetode, selskabet anvender til udarbejdelse af sit års- eller koncernregnskab. EIOPA har bevidst ikke vurderet, hvilke af de lokale regnskabsprincipper, der anvendes til årsregnskaber eller konsoliderede koncernregnskaber, der vil være i overensstemmelse med artikel 75 i Solvens II-direktivet. EIOPA har imidlertid givet oplysninger om de principper, der er fastsat i regnskabsdirektiverne.
- 1.8. Disse retningslinjer henviser til den delegerede forordning (EU) 2015/35, hvori fastsættes indregnings- og målingsprincipper for værdiansættelsen af aktiver og passiver, som ikke er forsikringsmæssige hensættelser. Når der i

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48)

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1)

³ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), (EUT L 12 af 17.01.2015, s. 1)

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1)

retningslinjerne henvises til "værdiansættelse", betyder det en værdiansættelse i overensstemmelse med artikel 75 i Solvens II-direktivet.

1.9. Medmindre et udtryk er defineret i disse retningslinjer, har det den betydning, der er fastlagt i de i indledningen nævnte retsakter.

1.10. Retningslinjerne finder anvendelse fra den 1. januar 2016.

Retningslinje 1 – Væsentlighed

1.11. Selskaber skal i forbindelse med værdiansættelsen af aktiver og passiver tage hensyn til væsentlighedsprincippet, som er fastsat i betragtning 1 i den delegerede forordning (EU) 2015/35. Hvad angår vurderingen af væsentlighed, henledes opmærksomheden på, at de kvartalsvise mål kan bygge på skøn og skønsmetoder i et større omfang end målinger af årlige finansielle data.

Retningslinje 2 – Konsistent anvendelse af værdiansættelsesmetoder

1.12. Selskaberne skal anvende konsistente værdiansættelsesmetoder. Selskaberne skal også tage højde for, at de, som følge af ændrede omstændigheder, herunder de ændringer, der er anført nedenfor, kan blive nødt til at ændre deres værdiansættelsesteknikker eller anvendelsen heraf, når en sådan ændring vil føre til en mere hensigtsmæssig måling i overensstemmelse med artikel 75 i Solvens II-direktivet.

Disse ændringer kan bl.a. omfatte følgende:

- a) nye markedsudviklinger, som ændrer markedsforholdene;
- b) nye oplysninger bliver tilgængelige;
- c) tidligere anvendte oplysninger er ikke længere tilgængelige;
- d) værdiansættelsesteknikkerne bliver bedre.

Retningslinje 3 – Investeringsejendomme og andre ejendomme: alternative værdiansættelsesmetoder

1.13. I medfør af artikel 10 i den delegerede forordning (EU) 2015/35 bør selskaber, når de værdiansætter investeringsejendomme og andre ejendomme, i henhold til artikel 10, stk. 7, i ovennævnte forordning, vælge den metode, der leverer det mest repræsentative skøn af det beløb, for hvilket aktiverne kan udveksles mellem velinformede og beredvillige parter i en armslængdetransaktion. I henhold til artikel 10, stk. 6, i ovennævnte forordning bør disse metoder være baseret på følgende:

- a) de aktuelle priser på et aktivt marked for ejendomme, som er af en anden art, i en anden vedligeholdelsesstand eller har en anden beliggenhed, eller som indgår i andre typer leje- eller andre kontraktforhold, der reguleres for at afspejle disse forskelle;
- b) nylige priser for lignende ejendomme på mindre aktive markeder, der reguleres for at afspejle eventuelle ændringer i økonomiske forhold efter det tidspunkt, hvor transaktionerne til disse priser fandt sted;

- c) diskonterede pengestrømsprognoser baseret på pålidelige skøn over fremtidige pengestrømme på grundlag af vilkår for eksisterende leje- og andre kontraktforhold og, om muligt, ekstern dokumentation, såsom den aktuelle markedsløje for tilsvarende ejendomme med samme beliggenhed og i samme vedligeholdelsesstand. Diskonteringssatsen afspejler aktuelle markedsvurderinger af usikkerhed forbundet med beløb og tidspunkt for pengestrømmene.

1.14. I nogle tilfælde kan de ovenstående kilder føre til forskellige resultater med hensyn til værdiansættelsen af en ejendom. Et selskab bør tage højde for årsagerne til disse forskelle, når det beregner det mest repræsentative værdiansættelsesskøn inden for det tilgængelige interval af skøn.

1.15. Når selskaber fastlægger værdiansættelsen af en ejendom, bør de tage højde for en markedsdeltagers evne til at skabe økonomiske fordele som følge af den fulde og mest hensigtsmæssige anvendelse af ejendommen, eller som følge af salg af ejendommen til en anden markedsdeltager, der vil anvende ejendommen fuldt ud og på den mest hensigtsmæssige måde.

Retningslinje 4 – Investeringsejendomme og andre ejendomme: dokumentation, der understøtter værdiansættelsen

1.16. Hvis den balanceførte værdiansættelse er baseret på en formel vurdering eller andre oplysninger, inden balancedatoen, bør selskaber over for tilsynsmyndigheden kunne påvise, at de for foretaget alle de nødvendige justeringer for at afspejle ændringerne i værdien mellem datoen for den formelle vurdering eller andre oplysninger og balancedatoen.

Retningslinje 5 – Finansielle passiver og kreditværdighed

1.17. Når selskaber skal værdiansætte finansielle passiver, bør de anvende teknikker til at fastlægge, hvilken værdi passiverne kan overføres til eller afvikles mellem velinformerede og beredvillige parter i en armslængdetransaktion, og der foretages ingen justeringer for at tage højde for ændringer i selskabets egen kreditværdighed efter første indregning. Disse teknikker kan være baseret på:

- a) en bottom-up-tilgang; eller
- b) en top-down-tilgang.

1.18. Ved en bottom-up-tilgang fastlægger selskabet sin egen kreditværdighed ved indregningen af den specifikke finansielle forpligtelse. Den del af spredningen af diskonteringskurven, som vedrører kreditværdigheden, bør holdes konstant efter dens første indregning. Ved efterfølgende værdiansættelser beregnes værdien ud fra ændringer i værdien som følge af ændrede markedsforshold, som påvirker værdien af den finansielle forpligtelse, med undtagelse af ændrede markedsforshold, som påvirker selskabets egen kreditrisiko.

1.19. Når selskaber vurderer ændringer i markedsforsholdene, som giver anledning til markedsrisiko, bør de som minimum vurdere ændringer i den relevante risikofri rentekurve, en råvarepris, en udenlandsk vekselkurs eller et pris- eller renteindeks.

1.20. Ved en top-down-tilgang bør selskaberne fastlægge det ændrede beløb i værdiansættelsen af en finansiel forpligtelse, som skyldes ændringer i selskabets egen kreditrisiko, og udelukke det fra værdiansættelsen.

Retningslinje 6 – Besiddelser i tilknyttede selskaber: IFRS indre værdis metode

1.21. Når selskaber værdiansætter et tilknyttet selskabs aktiver og passiver ved hjælp af IFRS indre værdis metode, i overensstemmelse med artikel 13, stk. 5, i den delegerede forordning (EU) 2015/35, og hvis disse tilknyttede selskaber anvender et andet regnskabssystem end IFRS, bør selskaberne foretage de nødvendige justeringer for at indregne og værdiansætte det tilknyttede selskabs aktiver og passiver i overensstemmelse med IFRS.

1.22. Når artikel 13, stk. 5, i den delegerede forordning (EU) 2015/35 finder anvendelse, bør selskabet over for tilsynsmyndigheden kunne fremlægge en begrundelse for, hvorfor det ikke har beregnet de tilknyttede selskabers overskydende aktiver i forhold til passiver i henhold til artikel 14, stk. 4 i ovennævnte forordning.

Retningslinje 7 – Besiddelser i tilknyttede selskaber: alternative værdiansættelsesmetoder

1.23. Når selskaber værdiansætter besiddelser i tilknyttede selskaber ved hjælp af alternative værdiansættelsesmetoder i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, litra c), i den delegerede forordning (EU) 2015/35, bør de over for tilsynsmyndigheden kunne begrunde, hvorfor det ikke er muligt at nyansætte det tilknyttede selskabs aktiver og passiver ved hjælp af standardværdiansættelsesmetoden eller den justerede indre værdis metode.

Retningslinje 8 – Eventualforpligtelser: Eventualforpligtelser som følge af ordninger for supplerende kapitalelementer

1.24. Når selskaber indgår en ordning, som udgør et supplerende kapitalelement for modparten, bør de omhyggeligt vurdere, om den tilknyttede eventualforpligtelse skal indregnes som en forpligtelse i overensstemmelse med artikel 11 i den delegerede forordning (EU) 2015/35.

1.25. Selskaber bør over for tilsynsmyndigheden kunne fremlægge en begrundelse for, hvorfor de ikke har indregnet en eventualforpligtelse, hvis de har indgået en ordning med et andet selskab, herunder ethvert selskab, som hører under koncernen, og denne ordning er godkendt som et supplerende kapitalelement.

Retningslinje 9 – Udskudt skat – indregning og værdiansættelse

Diskontering af udskudt skat

1.26. Selskaber bør ikke diskontere udskudte skatteaktiver og -passiver.

Modregning af udskudte skatteaktiver og -passiver på Solvens II-balancen

1.27. Et selskab skal kun modregne udskudte skatteaktiver og -passiver, hvis det har en juridisk ret til at modregne aktuelle skatteaktiver i aktuelle skatteforpligtelser, samt hvis de udskudte skatteaktiver og -forpligtelser vedrører skatter, som er opkrævet af den samme skattemyndighed hos det samme skattepligtige selskab.

Indregning og værdiansættelse af udskudte skatteaktiver netto

1.28. Såfremt der er utilstrækkelige skattepligtige midlertidige forskelle, som forventes at udligne sig i den samme periode, som den forventede udligning af de fradragsberettigede midlertidige forskelle, bør selskabet tage højde for sandsynligheden for, at der vil opstå skattepligtige fortjenester i samme periode som udligningen af de fradragsberettigede forskelle, eller i de perioder, hvor et skattetab som følge af det udskudte skatteaktiv kan frem- eller tilbageføres.

1.29. Et selskab skal, når det foretager fremskrivninger af skattepligtige fortjenester og vurderer sandsynligheden for, at der vil opstå tilstrækkelige skattepligtige fortjenester i fremtiden:

- a) tage højde for, at selv en stærk historik for fortjenester ikke nødvendigvis er tilstrækkelig objektiv dokumentation for fremtidig rentabilitet;
- b) tage højde for, at graden af usikkerhed om fremtidige skattepligtige fortjenester, som skyldes forventede nye forretningsforøgelse som følge af en længere beregningshorisont, og navnlig når disse forventede fortjenester forventes at stige i perioder, som ligger ud over selskabets normale planlægningscyklus;
- c) tage højde for, at visse skatteregler kan forsinke eller begrænse fremførslen af uudnyttede skattemæssige underskud og uudnyttede skattemæssige fradrag;
- d) undgå dobbelttælling: skattepligtige fortjenester som følge af udligning af de skattepligtige midlertidige forskelle bør ikke medregnes i de estimerede fremtidige skattepligtige fortjenester, hvis de er blevet anvendt til at understøtte indregningen af udskudte skatteaktiver;
- e) sikre, at beregninger af skattepligtige fortjenester er både troværdige og stort set i overensstemmelse med antagelserne vedrørende andre forventede pengestrømme. Antagelserne, som ligger til grund for beregningerne, skal især være i overensstemmelse med de antagelser, som ligger til grund for værdiansættelserne af forsikringsmæssige hensættelser og aktiver på Solvens II-balancen.

Retningslinje 10 – Udskudt skat – dokumentation

1.30. Selskaberne bør på forlangende som minimum kunne forelægge tilsynsmyndigheden oplysninger baseret på selskabets fortegnelser:

- a) om kilder til midlertidige forskelle, som kan føre til indregning af udskudte skatter;
- b) om de indregnings- og værdiansættelsesprincipper, der anvendes på udskudte skatter;
- c) i forbindelse med enhver form for tidsforskel og enhver form for uudnyttede skattemæssige underskud og uudnyttede skattemæssige fradrag oplysninger om beløbet af de indregnede udskudte skatteaktiver eller -forpligtelser samt de antagelser, der ligger til grund for dette beløb;
- d) beskrivelser af indregningen af udskudte skatteaktiver, herunder som minimum:
 - forekomsten af enhver skattepligtig midlertidig forskel, som vedrører den samme skattemyndighed, det samme skattepligtige selskab og den samme type skat, som forventes at udlignes i den samme periode som den forventede udligning af den fradragsberettigede midlertidige forskel, eller som eventuelt vil kunne resultere i skattepligtige beløb, i forhold til hvilke de uudnyttede skattemæssige underskud eller uudnyttede skattemæssige fradrag kan udnyttes, inden de udløber;
 - når der er utilstrækkelige skattepligtige tidsforskelle, som vedrører den samme skattemyndighed, det samme skattepligtige selskab og den samme type skat, dokumentation, som påviser at enheden med sandsynlighed vil have en tilstrækkelig skattepligtig fortjeneste vedrørende den samme skattemyndighed og det samme skattepligtige selskab og den samme type skat i den samme periode som udligningen af den fradragsberettigede midlertidige forskel, eller i de perioder, som et skattemæssigt underskud, som skyldes det udskudte skatteaktiv, kan føres frem eller tilbage til, eller at det eventuelt er sandsynligt, at selskabet vil opnå skattepligtige fortjenester, inden de uudnyttede skattemæssige underskud eller uudnyttede skattemæssige fradrag udløber.
- e) om beløbet og en eventuel udløbsdato i forbindelse med fradragsberettigede midlertidige forskelle, uudnyttede skattemæssige underskud eller uudnyttede skattemæssige fradrag, for hvilke der er eller ikke er indregnet udskudte skatteaktiver.

Retningslinje 11 – Behandling af udskudt skat i tilfælde, hvor selskaber er udelukket fra koncerntilsyn

1.31. Selskaber bør anvende følgende principper for indregning af udskudt beskatning i tilfælde, hvor tilknyttede selskaber er udelukket fra koncerntilsyn i henhold til artikel 214, stk. 2, i Solvens II-direktivet:

- a) når besiddelser i tilknyttede selskaber er udelukket fra koncerntilsyn i henhold til artikel 214, stk. 2, litra a) i Solvens II-direktivet, bør den udskudte skat for det udelukkede selskab ikke indregnes på hverken individuelt niveau eller koncernniveau;
- b) når besiddelser i tilknyttede selskaber er udelukket fra koncerntilsyn i henhold til artikel 214, stk. 2, litra b) eller c), i Solvens II-direktivet, bør den udskudte skat for det tilknyttede selskab ikke indregnes på koncernniveau.

Retningslinje 12 – Anvendelse af værdiansættelsesmetoder, som anvendes til udarbejdelse af års- og koncernregnskaber, i henhold til artikel 9, stk. 4, i den delegerede forordning (EU) 2015/35

- 1.32. Selskaber, som benytter sig af undtagelsen i artikel 9, stk. 4, i den delegerede forordning (EU) 2015/35, bør tage højde for retningslinje 1, 2, 4, 5 og 8-11 samt sammenligningstabellen i teknisk bilag 1 som reference, når de afgør, hvorvidt værdiansættelserne er i overensstemmelse med artikel 75 i Solvens II-direktivet. Det tekniske bilag udgør en integrerende del af denne retningslinje.
- 1.33. Selskaber, som er omfattet af konsolidering af en koncern, der udarbejder et konsoliderede koncernregnskab i henhold til IFRS, bør ikke anvende undtagelsen i artikel 9, stk. 4, i den delegerede forordning (EU) 2015/35.

Overholdelse og indberetningsregler

- 1.34. Dette dokument indeholder retningslinjer udstedt i henhold til artikel 16 i EIOPA-forordningen. I overensstemmelse med EIOPA-forordningens artikel 16, stk. 3, bestræber de kompetente myndigheder og finansielle institutioner sig på at efterleve disse retningslinjer og henstillinger bedst muligt.
- 1.35. Kompetente myndigheder, der efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, indarbejder dem i deres lov- eller tilsynsrammer på passende vis.
- 1.36. Kompetente myndigheder underretter EIOPA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, og de angiver deres begrundelse for eventuelt manglende efterlevelse, senest to måneder efter udstedelsen af de oversatte versioner.
- 1.37. Hvis de kompetente myndigheder ikke har svaret inden denne dato, anses de for ikke at efterleve indberetningen og vil blive indberettet i overensstemmelse hermed.

Afsluttende bestemmelser om revision

- 1.38. Disse retningslinjer revideres af EIOPA.